

# ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับบังคับคดีภาษีอากรค้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น<sup>1</sup>

ณัฐกานต์ บุตรน้ำเพชร<sup>2</sup>

ตามแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้มีการกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานราชการที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การอำนวยความสะดวก ด้านสาธารณสุขปลอดภัยท้องถิ่น ตั้งแต่การจัดสร้างถนน การจัดตลาด งานสวัสดิการสังคมต่างๆ เป็นต้น สำหรับบทบาทหน้าที่ในด้านการเป็นผู้จัดเก็บภาษี ได้แก่ จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมต่างๆ และยังมีภาษีบางชนิดที่รัฐเป็นผู้จัดเก็บแล้วจัดสรรให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญทางด้านการใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมาก ที่มีผลเชื่อมโยงต่อภาระหน้าที่ในการเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีของผู้ที่มีรายได้จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดเก็บภาษีนอกจากจะเป็นการบังคับทางกฎหมายแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องอาศัยความร่วมมือในการเสียภาษีจากประชาชนในเขตพื้นที่กล่าวคือประชาชนที่มีหน้าที่ในการดำเนินการเสียภาษีให้แก่รัฐนั้นจะต้องมีความยินยอมที่จะดำเนินการเสียภาษี ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบปัญหาในกรณีประชาชนไม่ได้ให้ความร่วมมือในการเสียภาษีก็นำไปสู่ปัญหาการจัดเก็บภาษีอากรค้างชำระซึ่งจะทำให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดเก็บภาษีได้น้อยลง ดังนั้น ในปัญหาสำคัญในการจัดเก็บภาษีอากรค้างได้มีตราระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติมแต่มีแนวทางและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจนรวม ประกอบกับในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีเจ้าหน้าที่มีความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติงานในการติดตามหนี้ภาษีค้างชำระและยังคงพบว่าในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจที่เกี่ยวข้องยังคงไม่ใช้อำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้โดยชัดเจน ซึ่งอาจเป็นเพราะ เจ้าหน้าที่ยังไม่มี ความเข้าใจ ในเรื่องอำนาจหน้าที่ของตน ตามหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนในการดำเนินการต่าง ๆ อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความไม่ชัดเจนของบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือระเบียบแนวในทางปฏิบัติ จากการศึกษา วิเคราะห์ กรณีการสืบทรัพย์สิน การยึดอายัด และการขายทอดตลาด

<sup>1</sup> บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับบังคับคดีภาษีอากรค้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ประโมทย์ จารุณิล และรองศาสตราจารย์ ดร. ปวีศร เลิศธรรมเทวี

<sup>2</sup> นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (ส่วนภูมิภาค) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทรัพย์สิน กรณีภาษีค้างชำระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย สรรพากร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏว่ามีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากหน่วยงานราชการอื่นที่มีขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว

จากการศึกษาความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อกฎหมายเกี่ยวกับบังคับคดีภาษีอากรค้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาประการแรก คือ ข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการสืบทรัพย์สิน กรณีภาษีอากรค้าง จะเห็นได้ว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้เจ้าพนักงานบังคับภาษี มีหน้าที่ในการสืบทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ไม่ปรากฏขั้นตอนว่าเจ้าพนักงานสามารถดำเนินการอย่างไรได้บ้าง กรณีสืบทรัพย์สินไม่พบก็ไม่ได้มีการกำหนดให้มีมาตรการเชิงบังคับเพื่อเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างภาษีได้อย่างไร หรือการสอบสวนบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจน และถูกต้องก่อนดำเนินการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวิธีการ การดำเนินการสืบทรัพย์สินซึ่งมีความสำคัญเป็นจุดเริ่มต้นในการสืบหาทรัพย์สินเพื่อเร่งรัดการชำระหนี้ และนำไปสู่การยึดอายัด ขายทอดตลาด แต่ปรากฏว่าในระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่ได้กำหนดกระบวนการในการสืบทรัพย์สินไว้ เมื่อผู้ศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ พิจารณา ของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องในการชำระภาษีโดยตรง กล่าวคือ กรมสรรพากร กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการสืบทรัพย์สิน สมควรมีการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ให้เกิดความชัดเจนในขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อให้การติดตามสืบทรัพย์สินของลูกหนี้ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้บังคับใช้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการสืบทรัพย์สินของลูกหนี้ผู้ค้างชำระภาษีไว้ อย่างชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวมาปฏิบัติ ทำให้ไม่สามารถสืบหาทรัพย์สินได้ จึงไม่อาจนำไปสู่การยึดอายัด และขายทอดตลาด เพื่อนำรายได้เข้าสู่ท้องถิ่น และถึงแม้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่ใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัด และขายทอดตลาด พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีหน้าที่ในการสืบทรัพย์สิน แต่เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ระบุวิธี และขั้นตอนในการสืบทรัพย์สิน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีปัญหาในการสืบทรัพย์สินอยู่ จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อ การติดตามสืบทรัพย์สินของลูกหนี้ภาษีอากรค้างสัมฤทธิ์ผล และนำไปสู่ขั้นตอนของการยึดอายัด ขายทอดตลาด

ประเด็นปัญหาประการที่สอง คือ ข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการยึดอายัด กรณีภาษีอากรค้าง จะเห็นได้ว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่บังคับภาษีมีหน้าที่ในการยึดอายัด ทรัพย์สินของลูกหนี้ค้างชำระภาษี แต่ไม่ได้กำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติไว้ว่ากระบวนการยึด

อาัยด มีกระบวนการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างไร ไม่มีการกำหนดวิธีการ ขั้นตอนการยัด อาัยด ของทรัพย์สินในแต่ละประเภท แต่ละชนิดที่จะทำการยัด เช่น อสังหาริมทรัพย์ สงหาริมทรัพย์ สัตว์พาหนะ สิ่งของ และทรัพย์สินที่มีการจำนำ จำนอง รวมถึงไม่มีวิธีการจัดส่งคำสั่งการประกาศ การจัดทำบัญชีทรัพย์สินไว้ เป็นต้น

ผู้ศึกษาได้ศึกษาวิเคราะห์ พิจารณา ของหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องในการชำระภาษีโดยตรง กล่าวคือ กรมสรรพากร กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการในการยัด อาัยด และมีการเปรียบเทียบให้เห็นถึงความแตกต่างเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ให้เกิดความชัดเจนในขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อให้การยัด อาัยด ทรัพย์สินของลูกหนี้ภาษีอากร ประกอบกับ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยัด อาัยดและการขายทอดตลาด ทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้บังคับใช้กับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการยัด อาัยด ของลูกหนี้ผู้ค้างชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน ระเบียบดังกล่าวมาปฏิบัติ จึงไม่อาจนำไปสู่การยัด อาัยด เพื่อนำรายได้เข้าสู่ท้องถิ่น ซึ่งระเบียบ กระทรวงมหาดไทยไม่ได้ระบุไว้ และขั้นตอนในการสืบทรัพย์สินทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมี ปัญหาในการยัด อาัยด อยู่

ประเด็นปัญหาประการที่สาม ปัญหาข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการขายทอดตลาด กรณีภาษีอากรค้าง จะเห็นได้ว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยัด อาัยด และขายทอดตลาด ทรัพย์สิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่จัดการ ขายทอดตลาด หน้าที่ในกระบวนการขายทอดตลาดทรัพย์สินลูกหนี้ค้างชำระภาษี ตามขั้นตอนการปฏิบัติ ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยัด อาัยดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2551 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้บังคับใช้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และ องค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการในการสืบทรัพย์สินของลูกหนี้ผู้ค้างชำระภาษีไว้ อย่างชัดเจน ก่อให้เกิดปัญหาในการนำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวมาปฏิบัติ ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อนำไปสู่กระบวนการขายทอดตลาด ได้ เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยไม่ได้กำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติไว้ในการขออนุญาตดำเนินการใน ขั้นตอนการขายทอดตลาด และไม่ได้กำหนดขั้นตอนในการขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับภาษีปฏิบัติหน้าที่ตามขั้นตอนอย่างถูกต้องและไม่เกิดข้อผิดพลาดไม่ได้ระบุไว้ และขั้นตอนในการขายทอดตลาดทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีปัญหาในการขายทอดตลาดอยู่ ทำให้การขายทอดตลาด ทรัพย์สินของลูกหนี้ภาษีอากรค้างสัมฤทธิ์ผล และนำไปสู่ขั้นตอนของการขาย ทอดตลาด เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ขาดรายได้และนำเงินมาพัฒนาองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาปัญหากฎหมายปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับบังคับคดีภาษีอากรค้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

#### 1. ปัญหาข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการสืบทรัพย์ กรณีภาษีอากรค้าง

กฎหมายเดิม ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึด อาศัยและการขายทอดตลาด ทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 10 หากผู้ค้างภาษียังไม่นำเงินมาชำระในกำหนดเวลาตามข้อ 9 ให้ทำรายงานแสดงการเร่งรัดหนี้ค่าภาษีค้างชำระและรายงานการขออนุมัติการยึด ทรัพย์สินเสนอผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบออกไปทำการสืบหาทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีว่ามี ทรัพย์สินพอจะให้ยึดได้หรือไม่ หากไม่มีทรัพย์สินพอให้ยึด ก็ให้ทำรายงานเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อ ดำเนินการต่อไป

ข้อเสนอแนะเป็น “... ภายในระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่ผลกำหนดให้ชำระเงินตามหนังสือเตือนในข้อ 9 แล้วหากปรากฏว่า ผู้ค้างภาษีไม่นำเงินมาชำระหรือ นำเงินมาชำระไม่ครบถ้วนให้เจ้าพนักงานดำเนินการ ตามที่เห็นสมควรดังต่อไปนี้

(1) มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินอำเภอหรือสำนักงานที่ดินจังหวัดอันเป็นภูมิลำเนาเดิมของผู้ค้าง ภาษีหรือกรมที่ดินเพื่อขอทราบการถือครองหรือถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของผู้ค้างภาษีพร้อมทั้งขอ ความร่วมมือให้ระงับการทำนิติกรรมใดๆเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้น(ถ้ามี)ด้วย

(2) มีหนังสือถึงหน่วยงานราชการใด ๆ ซึ่งมีหน้าที่จดทะเบียนเกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นเช่น ที่ว่าการอำเภอ กรมการขนส่งทางบก กรมเจ้าท่า สำนักงาน ทะเบียนเครื่องจักรการและหรือกรมโรงงานอุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเป็นหลักฐานในข้อ สันนิษฐานว่า ทรัพย์สินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ค้างภาษีพร้อมทั้งขอความร่วมมือให้ระงับการทำนิติกรรม ใดๆ เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์นั้น (ถ้ามี) ด้วย

(3) ในกรณีที่สืบทราบว่าผู้ค้างภาษีถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลใดให้มีหนังสือสอบถามไป ยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทอันเป็นภูมิลำเนาเดิมของนิติบุคคลนั้นเพื่อขอทราบจำนวนหุ้นที่ถือและการ ชำระมูลค่าหุ้นหรือจำนวนเงินที่ลง หุ้นในนิติบุคคลนั้น

(4) ในกรณีที่ผู้ค้างภาษีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ทำหนังสือถึงนายทะเบียนหุ้นส่วน บริษัทขอสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนและบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นจำนวนหุ้นที่ถือมูลค่าของหุ้นและเงิน มูลค่าหุ้นที่ค้างชำระตลอดจนหุ้นส่วนที่ไม่จำกัดความรับผิดชอบและขอให้ระงับการโอนจำหน่ายหุ้นให้แก่ บุคคลภายนอกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงหุ้นส่วนผู้จัดการกรรมการผู้จัดการกรรมการผู้มีอำนาจและรวมถึงการ ขอให้ระงับการจดทะเบียนเสร็จสิ้นการชำระบัญชีไว้ก่อน

(5) ขอสำเนาแบบแสดงรายการบัญชีทำการบัญชีกำไรขาดทุนและงบดุลของนิติบุคคลนั้นในรอบปี สุดท้ายที่ยื่นไว้มาประกอบการพิจารณา

(6) ทำการสอบสวนทรัพย์สินโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร

เมื่อดำเนินการตามหนึ่งสองแล้วปรากฏว่าผู้ค้างภาษามีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินจริงก็ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่อออกคำสั่งยึดหรืออายัดต่อไป ”

## 2. ปัญหาข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการยึด อายัด ทรัพย์สินอากรค้าง

กฎหมายเดิม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 13 ในการยึด ทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีให้เจ้าพนักงานบังคับภาษีปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันอย่างน้อยสองคนโดยแต่งเครื่องแบบและแสดงบัตรประจำตัวข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในระหว่างปฏิบัติงานพร้อมอุปกรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ขอเสนอแนะเป็น ปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 13 ให้มีวิธีการยึดทรัพย์สิน ให้ชัดเจนเพื่อจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันทุกท้องถิ่น และนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฎหมายเดิม ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 26 ทรัพย์สินที่อายัดได้มีดังนี้ (1)สังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่าง (2) อสังหาริมทรัพย์ (3)สิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สิน (4) เงิน

ขอเสนอแนะเป็น ปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 26 ให้มีวิธีการอายัดทรัพย์สิน ให้ชัดเจนเพื่อจะได้เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันทุกท้องถิ่น และนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

## 3. ปัญหาข้อกฎหมายของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการขายทอดตลาด ทรัพย์สินอากรค้าง

กฎหมายเดิม ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2551 ข้อ 36 การกำหนดวันขายทอดตลาดทรัพย์สิน ตามปกติให้ปฏิบัติตามเกนดังต่อไปนี้

- (1) กรณีที่ดินหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้กำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกิน หกสิบวัน
- (2) โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างต่างๆ และทรัพย์สินอื่นๆ ไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน แต่ไม่เกินสามสิบวัน
- (3) ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจขายทอดตลาดทรัพย์สินได้เมื่อพ้นระยะเวลาอย่างน้อยห้าวันนับแต่วันยึดทรัพย์สินเสร็จสิ้น

กรณีของสดหรือของเสีย ให้นำออกขายทอดตลาดได้ทันที หรือดำเนินการขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

(4) เมื่อประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินไปแล้ว หากมีความจำเป็นคณะกรรมการอาจเลื่อนหรืองดการขายทอดตลาดทรัพย์สินก็ได้

ทั้งนี้ให้นับตั้งแต่วันลงประกาศขายทอดตลาดเป็นต้นไป

ขอเสนอแนะเป็นโดยเพิ่มเติมข้อความในมาตราดังกล่าวในกรณีเกี่ยวกับการขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สิน โดยเพิ่มเติมข้อความ ในข้อ 36 (5) ความว่า “การขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(1) การขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สินของคณะกรรมการจัดการขายทอดตลาด คณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สินต่อผู้มีอำนาจสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินไว้ก่อนได้หากทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดมีลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 ทรัพย์สินเป็นที่สาธารณะที่ประชาชนใช้ร่วมกันหรือเป็นที่ดินที่มีสภาพเป็นถนนหรือเป็นทางระบายน้ำหรือเป็นช่องว่างระหว่างอาคารหรือเป็นที่ดินที่เป็นสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

1.2 ทรัพย์สินที่มีภาระจำนองหรือบุริมสิทธิอย่างอื่นมากกว่าราคาประเมินที่เจ้าพนักงานกำหนด

1.3 กรณีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไม่เข้าลักษณะดังกล่าวข้างต้นหากคณะกรรมการจัดการขายทอดตลาดเห็นว่ามิเหตุสมควรชะลอการขายทอดตลาดก็ให้รายงานขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดต่อผู้มีอำนาจสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อสั่งการต่อไป

(2) การขออนุญาตชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สินของคณะกรรมการ

เมื่อคณะกรรมการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้วแต่ไม่อาจขายทอดตลาดได้ก็ให้รายงานผู้มีอำนาจสั่งขายทอดตลาดทรัพย์สินทราบเพื่อพิจารณาชะลอการขายทอดตลาดทรัพย์สินหรือสั่งการเป็นอย่างอื่นต่อไป

## เอกสารอ้างอิง

### หนังสือ

โกวิท พวงงาม, “การปกครองท้องถิ่นไทย: หลักการและมิติใหม่ในอนาคต”, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด), 2548

### วารสาร

ดาวนภา เกตุทอง, “การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองท้องถิ่น,” วารสาร มจร. เพชรบุรีปริทรรศน์ 3, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2563)

ธนสวรรค์ เจริญเมือง และณัฐกร วิทิตานนท์, การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นและการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2550. (ลำพูน: ม.ป.ท., 2555)

ไกรยุทธ ธีรยาคินันท์, “จุดบกพร่องของภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บจากทรัพย์สินในปัจจุบัน,” สรรพากรสาส์น 39, 9 (กันยายน 2535)

## รายงานการวิจัย

ไกรยุทธ ชีรตยาภินันท์, “โฉมหน้าของภาษีทรัพย์สินในประเทศไทย,” สรรพากรสาส์น 38, 9 (กันยายน 2534)

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, “โครงการศึกษาเรื่อง การขายทอดตลาดด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Auction : E-Auction)”

จิตภา พรยิ่ง, การคุ้มครองสิทธิเกี่ยวกับการยึดที่ดินของผู้ประกอบอาชีพชาวนาในกระบวนการยุติธรรม  
ทางแพ่ง Protection of Rights concerning the Seizure of Farm Land in Civil Justice Process  
,คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ,2561

วิญญูฐา แสงสุข และคนอื่นๆ, ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการขายทอดตลาดและข้อเสนอในการ  
พัฒนาปรับปรุง (Factors affecting the efficiency of public

## เอกสารอื่นๆ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย, สรุปสาระสำคัญมาตรฐานการ  
บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น,  
2550)

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องเสร็จที่ 553/2552 เรื่อง การ  
ออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับมาตรการบังคับทางปกครอง

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบังคับคดีและสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ ตาม

คำพิพากษา ,หนังสือกรมการพัฒนาชุมชน ที่ มท 0417.2/ว1145 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2563

“ผู้ผูกพันราคาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 309 ทวิ ซึ่งอาจจะ

ได้รับความเสียหายจากการงดการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา  
292,” เอกสารประกอบการอบรมตามหลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลาง, โครงการ  
พัฒนาระบบงานกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, กรุงเทพมหานคร, 2550

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย

อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, (กรุงเทพฯ: สำนักงาน  
กฤษฎีกา, 2542,)